

A BEVÁNDORLÓ

MEGJELEN NAPONTA DÉLUTAN.

Szerkeszti: SINGER MIHALY.

EGYES SZÁM ÁRA 1 CENT.

VIII. évfolyam. 31. szám.

NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, PA., PHILADELPHIA, PA., SZERDA, 1911 MÁRCIUS 29-én.

VIII. Year, No. 31.

GAZDAG KOLDUS.

Vagyon rongyok közt.

Minden világvárosnak megvannak a maga rejtelmei. New Yorknak talán több a többi világvárosoknál. Maga az a körülmény, hogy itt fenneknek meg a világ minden részéből idetuduló százezrek, kiknek majdnem mindegyike külön sajátosságokat, külön szokásokat és életelveket hoz magával, a sajátosságok, a különösségek városává teszik New Yorkot. Nem kell tehát csupán szem csodálkozni azon, ha annak a nagy mozaiknak, mely e várost jelképezi, minden egyes kövecskéje egy-egy külön világot képez.

Ilyen külön világban élt, ilyen külön világot alkotott magának Freitag Augusta, egy német származású asszony, akit halva találtak tegnap a tizenötödik utca 523. szám alatti háznak a legdrágább nyomot eláruló lakásában. Az a piszkos, lerongyolódott, sötét és szűk szoba volt ennek az asszonynak a világa. Abban a szobában fázott és éhezett; oda zárta el magát a világ elől és élt az elhagyatottság átkában, amelylyel ő sújtotta önmagát.

Pedig Freitag Augusta elhetett volna jólétben. Kiszórt tagjait selyemmel takarhatta volna. Ő a nyomort választotta és nyilván jól érezte magát benne, mert nem kíváncsított ki belőle, holott lehetett volna.

Addig sanyargatta testét, addig tagadta meg magától a kellő táplálékot, míg végre a gép megtagadta a szolgálatot. Meghalt.

A hatóság emberei a náluk szokássá vált riedg közönnnyel nyitottak be a piszkos szobába, ahol merően feküdt a koldusnő. Egykedvűen dobogatták halomra a rongyokat, mikor az egyik ruhában husz dollár akadtak. Ez a husz dollár arra indította a rendőrséget, hogy most már alaposabban vizsgálják meg a piszkos szobát, mider zegét-zugát. Egyenkint szétszórták a halomra gyűjtött rongyokat benétek a szegényes lyuk minden helyére, ahol valami elrejtett és fáradozásukat siker koronázta. Bankkönyveket találtak, amelyek huszonöt ezer dollárnyi vagyont képviseltek.

E meglepő lelet után a rendőrség széleskörű nyomozást indított és kiderítette, hogy a kichezetés és egyéb nélkülözések folytán elhalt asszonynak a bankbetéteken kívül közel hatvenezer dollárt érő ingatlanai vannak. Azt azonban a nyomozás eddig még nem bírta megállapítani, hogy a gazdag és aránylag fiatal asszony miért tetette magát elveleken abba a piszkos szoba, miért vetette magát alá majdnem elviselhetetlen nélkülözéseknek.

A többnyire szegények által lakott háznak lakói, akik maguk is a nyomornak rabzsolgái, rémségeket mondtak el Freitagné életmódjáról. Azt mondják, ha ők, akik maguk is földhöztapadt szegények, néha-néha el nem látták volna táplálékukkal, az asszony napokot át nem evett volna semmit. Szobájának ablakát nem nyitotta ki soha és telen a hulladékokat szedgette fel az utcán és azzal fűtött. Pedig a fősvénység semmi jele nem mutatkozott rajta. Magatartása, előkelő volt a főleg azért könyörültek meg rajta a szegény emberek, mivel meglátszott az asszonny, hogy jobb napokat látott s hogy nem a föld porában született.

Az asszony halálának híre jelentkezett egy Buergel F. nevű férfi, akinek a New Jersey állambeli Grantwoodon szállodája van s aki az elhunyt asszony sógorának vallja magát. Ő azt mondja, hogy tudomása volt Freitag asszony vagyonáról. Ismételve arra kérte, hogy lakják az ő családjával, de mindmegannyiszor elutasító választ kapott. Amióta a férje elült, akinek holtétét soha nem lehetett kinyomozni, Freitagné különözködni kezdett s valószínűleg a férj eltűnésére vezetődel vissza az életmód, melyet folytatott.

Az asszony végrendületet is hagyott maga után. Összes vagyonát németországi rokonaira testálta. Sem férjétől, sem itt Amerikában lakó nővéréről nem emlékezett meg. Még csak a nevüket sem említette fel.

Ki tudná megmondani, hogy ez az asszony mily titkokat vitt magával a sírba?

KAPKODÁS.

Most a hatóságok vesztik el a fejüket.

Mintha a szombati tűzvész szerencsétlenségének kapkodása a hatóságokra ragadt volna rá, az egész vonalon azt kell tapasztalunk, hogy ahány hatóság van, mindannyi a cirksuzi dummer August módjára kapkod ide is, oda is, de tenni nem tesz semmit. És amit tesznek, nem teszik egyöntetűen, hanem mindegyik a maga szakállára és a sok tevés és nemtevés közben várhatunk, míg egy újabb szerencsétlenség ezeket az urakat a tettek mezejére szólítani nem fogja.

13.000 ház népes biztonságban.

A tűzoltók 13.000 olyan gyár-épület és lakóház listájának vannak a birtokában, ahol elegendő tüzlétrak és egyéb tűzbiztonsági készülékek nincsenek. De ahelyett, hogy vagy kiüritnének ezeket a lakóházakat vagy bezáráták a gyárakat, megelégszik azzal, hogy a 13.000 tűzfészék — a listán szerepel.

Vizsgálják.

Az építészeti bizottság nagyarányú vizsgálatot folytat a még le nem égett gyárakban. Hogy mennyit ér ez a vizsgálat, majd aztán fogjuk megmondani, ha a vizsgálatból kifolyólag valamit tenni is fognak.

A városi tanács is foglalkozott természetesen! — az ügyekkel — és ők is addig fognak foglalkozni.

ni, míg a dolog fölött a közönség napirendre nem tér és aztán elteszik az összes aktákat — hadd porladjanak.

Tűzpróbákat!

A tűzoltóság vezetői sürgetik, hogy minden gyár tartson esetrelétre tűzpróbát. Adjanak jelzést, hogy tűz van és anélkül, hogy az alkalmazottak tudják, hogy az egész csak vaklármá, rendben igyekezzenek a gyárhelyiséget elhagyni.

Még ismeretlenek.

Eddig még mindig tizenkilenc olyan hulla van a halottasházban, amelyeket nem ismertek fel. Ezeknek a rendőrség számot ad, összes holmijukról pontos leírt vesz fel és így fogja ellenőrzés alatt tartani, ha esetleg valaki reklamálná őket. A sarkokra az illetők ugyanazt a számot kapják, mint a rendőrségi könyvekben.

A Ladies Waist and Dressmakers Union felajánlotta, hogy az ismeretlen holttesteket eltemetteti. Az ügyész még nem határozott az ügyben.

Örökké tűzvészelyben!

Tegnap délután is voltak temetések. A zsidó felekezetűek külön temették el és külön menetben vitték ki az olasz római katolikusokat is. Ezen temetéseknél fehér kocsikon, fehér koporsókban vitték ki a mártírhalt szenvedett megszenesedett holttesteket. A résztvevő tömeg dühét visszafojtva halad a koporsók mellett. A fájdalom a haragot is legyőzi.

Egy 15 éves olasz leány temetésénél egy öreg ember a tömegben a következőket mondta hangosan:

„A mi szegény, szegény gyermekeink! Hogy egy szegényteljes életet ne éljenek, dolgozni mennek ezekbe a tűzvészelyes embercsapdába és ha hazatérnek, megint csak tűzvészelyes házból kell fejüket álomra hajtaniok. Ők a tűzhalálnak vannak szárvá.”

Gyűjtenek.

Az egész világ részvéte fordult az áldozatok hátramaradottjai felé. Az egész világ lapjai mind foglalkoznak ezzel a szerencsétlenséggel és itt a városban, mint rendesen szokás, pénzzel akarják a könyveket letörölni. Preventív rendszabályokat nem alkalmaznak, hanem utólag gyűjteni, ahhoz értenek az urak... New York város majdnem összes munkásnői gyűjtenek, hogy centjeikkel segítsék a hátramaradottakat — ma neked, holnap nekem... És gyűjtenek az urak is, azok is, a kik felelősek a szerencsétlenségért, leteszik az obulusokat, hogy könnyítsenek lelkiismeretükön és gyűjtenek a gazdagok is, mert ez hozzátartozik a sporthoz. Ha nem százötven volna a hullák száma, ha a hullaszag nem volna olyan győn lelékzetfőjtő, akkor még — szokásuk szerint — bálákat is rendeznének a segélyre szorulóknak, táncolnának kiválóságok kirradrig... a tűz lángjai mellett...

Difficile est satiram non scribere — nehéz satírárt nem írni ezekre a gyűjtéseknél...

DEBROVSZKY GYULA.

Holnap temetik a legyilkolt magyar bankárt.

Debrowszky Gyula new yorki magyar bankár gyilkosát a rendőrség még mindig nem bírta kézrekeríteni. S hogy a saját tehetetlenségét be ne kelljen vallani, az elhunyt minden áron azt akarja rákenni, hogy öngyilkosságot követett el. Már pedig ennek az erőszakos halálnak minden mellékkörülménye arra vall, hogy gyilkosság, még pedig a legmerészebb rablógyilkosság forog szóban. A new yorki rendőrség hiába igyekszik egy mélyen sújtott családót még nagyobb gyászba borítani, az öngyilkosság teóriáját elveti mindenki aki a körülményeket némileg ismeri.

Czukor Mór ügyvéd, akit öv Debrowszky Gyuláné a férje ügyének lebonyolításával bízott meg, annak közlésére kért fel bennünket, hogy a lebonyolításhoz még a temetés után és pedig akkor fog foghatni, ha a bíróság az ügyet felhatalmazza fogja az üzleti ügyek rendezésére. Czukor, ha egyelőre felületlen is, megvizsgálta mindent és a lehető legnagyobb rendben talála az üzletet. Az ügyfeleknek tehát semmi okuk a nyugtalankodásra nincsen, csak napok kérdése a végleges lebonyolítás.

Maga az övegy a következő nyilatkozatot küldte be hozzánk: NYILATKOZAT.

Szegény, ártatlanul meggyilkolt jó férjem ügyfeleit ezután is egész határozottan biztosítottam, hogy bármily módon, a megboldogultra bízott pénzek a legnagyobb rendben és pontos sággal voltak kezelve és annak rendje és módja szerint lesznek rendezési helyükre juttatva. A megboldogult mindennemű ügyeit, a legmesszebb menő és leglelkismeretesebb módon vezette.

Czukor Mór ügyvéd urat biztattam meg, hogy halálétkatlanul tegyen meg a törvényszéknek minden lépést, hogy én mielőbb abban a helyzetben lehessenek, hogy a legkisebb követelések is teljesen és tökéletesen eleget tegyek.

Embeffeltem nagy fájdalomban, saját és szegény árva váim nevében biztosítottam szegény meggyilkolt drága férjem ügyfeleit, hogy minden jogos követelés, a legpontosabban el lesz intézve és addig is kérem őket szives elnézéssel lenni. Teljes tisztelettel. Ösv. Debrowszky Gyuláné.

Debrowszky Gyulát holnap délutáni egy órakor fogják temetni a hatodik utca halottasházban.

BANKOK ELLEN.

A közönség őrizze ellen a bankokat.

Albany, március 29. Shliver assembly-man törvényjavaslatot nyújtott be a képviselőházban, melynek értelmében a bankokban a pénzbetétveknél joguk legyen az intézkedtetek minden két hónapban ellenőrizni. Az ellenőrzési jogot

olyan tíz személynek adná meg, a kik összesen 10.000 dollár betétet bírnak és a napi betétjük legalább 500 dollárt tesz ki.

Ezzel csak a gazdag emberek pénze volna biztosítva, míg a szegény ember keservesen megkeresett néhány centje még mindig a levegőben lógna...

ALUDT.

Aki saját öngyilkosságáról nem tud.

Tegnap Walsh rendőrbiztos felkérésére vonta Richard G. Schum rendőrt azért, mert nemrég egy brooklyni péküzletben öngyilkosságot akart elkövetni. A revolver eldőrdült, de baj nem történt. Schum azt felelte, hogy ő — nem emlékszik arra, hogy ő valamikor öngyilkosságot akart volna elkövetni. Rossz emlékezőtehetséget azzal indokolja, hogy most Bath Beachen teljesít szolgálatot. Schum 20 év óta van a rendőrség szolgálatában. Walsh még nem döntött az ügyben.

TIZMILLIÓS KÁR.

Tíz pusztította el az albany-i képviselőház egy részét. — Három ember bennégett.

Albany, március 29. Az elmúlt éjjel New York állam törvényhozásának házában tűz ütött ki. A tűz valószínűleg rossz villamosvezetékkel keletkezett. Leégett a képviselőház nyugati oldala, a melyben az állami könyvtár volt, mely 600.000 kötetből állott. A képviselőház ülésései terme beszakadt és beszakadt a nyugati oldali gyönyörű lépcsőzete is, mely egy millió dollárba került. Az egész kár a tízmillió dollárt meghaladja.

A tűzet egy képviselő vette észre, aki az éjjeli tanácskozások után visszament a képviselőház könyvtártermébe, ahol valamit elfelejtett. A képviselővel együtt visszajött hírlapírók is rögtön ottani akarták a tűzet, de sem kőmáni szerek, sem víz nem állott rendelkezésükre.

Ma reggel, mikor a tűzoltók a tűzet már félig-meddig lokalizálták, a tűz újra kiütött és csak nagy erőfeszítések után sikerült a lángokat fékezni.

A képviselőház három alkalmazottja elült. Valószínűleg veszték, hogy a lángokban lelék halálukat.

ÜDVLÖVÉSEK.

Erre kellenek a népek milliói.

Póla, Ausztria, március 29. A trónörökös rendelkezése az itten állomásozó hajóhad 41 hajója ma Vilmos császár "Hohenzollern" yachtjának üdvözlésére Korfu felé vették útjukat. Midőn a császári hajót meglátták, huszonegy-szer löttek. Az üdvözlést a császári hajó viszonzta. Ezután a hajóhad, melynek fedélzetén a trón-

A JÓSNÓ VALL.

Furcsa tanu gyilkossági perben.

A New Jersey állambeli Mays Landingben gyilkossági pert tárgyalnak ma. A gyilkossági perek nem tartoznak a ritkaságok közé. Különösen nem itt Amerikában. Azért haladunk, hogy annál ravaszabb módon ölhessük le embertársainkat.

A megsokott dolgok közé tartoznak tehát már a gyilkossági perek s a közönség érdeklődését csak akkor kötik le, ha magának a gyilkosságnak mellékszenzációja is van. Ezt a gyilkossági pert is, hitvesgyilkosságról van szó, az teszi érdekessé, hogy az ügyészeg mint koronatanut egy jósnót idézett be, holott a törvények értelmében az ily egyének nem tanuskodhatnak.

Még a múlt év október havában meggyilkolta találták Nescoban a lakásán Mrs. William Strongot. A gyaru mindjárt a férje irányult, akit azonban csak akkor fogtak el, amikor a szobán forgó jósnó előtt bevallotta a rémes tett elkövetését. A jósnó besugta a dolgot az ügyészegnek s a jósnóval mint koronatanuval indult meg most a végtárgyalás.

A vádolt ügyvédje tiltakozott a tanu ellen és hivatkozott törvényekre, amelyek az ily személyeket kizárják a tanusékból. A bíróság azonban mégis elrendelte Madame Gerardnak — így hívják a jósnót, — kihallgatását azon alapon, hogy akkor, amikor Strong bevallotta a gyilkosság elkövetését, két titkos rendőr volt elrejtőzve a jósnó fogadószobájában s így ezek is végrehallgatták a vádolt beismerő vallomását.

A tárgyalás ilyen körülmények közt igényt tartott az általános érdeklődésre s a terem meg is felt kíváncsiakkal zsufolóság.

Mielőtt a jósnót kihallgatták volna, maga Strong kíváncsított a tanusékre. Ügyvédjének kérdéseire azzal felelt, hogy a jósnó, amikor meglátogatta, felvitte őt fogadószobájába s ott a gyilkosságról kezdett beszélni, majd kinyújtotta felém a karját s ezt dörögte: Ő ölte meg a feleségét! E felkiáltás után hideg borzongás futott végig a testemen s ha mondtam volna neki valamit, bár nem emlékszem semmire, önkívületi állapotban tettem. Nem lehettem eszemnél már csak azért sem, mert két hétig tartott, míg az asszony befolyása alól kijózanodtam.

Siri esend állott be ezután a tárgyaló teremben és általános feszültség közepette Madame Gerard, a jósnó ült a tanusékre. A védtudatnok fosztogatásából tengeti az életét. Madame Gerard minderre csak mosolygott s csak azt jegyezte meg, hogy ő nem "jósnó", hanem ügyfeleinek lelkiállagát tanulmányozza s ebből vonja le a következtetéseit.

Strong ur. — kezdé a jósnó a vallomását — egy hülyének társaságában látogattok meg engem tavaly novemberben. Egy óra át ő intézett nozzam kérdéseket, amelyekre én megfeleltem. Az ő kérdései folytán látomásom volt, mely elárulta nekem az egész tragédiát. Nem mondtam meg Strongnak akkor, hogy őt tartom a gyilkosnak, csak azt jegyeztem meg, hogy tudatni fogom vele, mikor látogasson meg újból s akkor talán többet fogok neki mondhatni. Az ügyész meghallotta, hogy Strong nálam volt, s meglátogya nekem, hogy újabb látogatása alkalmával rejtsek el a szobámban két titkos rendőrt. Erre irtam Strongnak, aki el is jött az általam kijelölt napon s nekem a kérdések ama hosszú soraira kellett válaszolnom, a melyet első látogatása alkalmával nálam hagyott. Ekkor mondtam meg neki, hogy egy személyes férfi, aki sokat volt a felesége társaságában, ölte meg az asszonyt. Leírtam a férfit s amig beszéltem, Strong egyre idegesebbé vált, míg végre felkiáltott: Ez én vagyok!

Igen, — folytató a jósnó vallomását, — azt mondtam neki erre, igenis ő ölte meg a feleségét. Strong erre teljesen összeesett s egyre így jajgatott: Borzalmas volt! Mit tegyek most már?

Anyira elgyengült Strong, — folytató Madame Gerard rövid szünet után, — hogy segítségére kellett sietnem. Néhány pillanat múlva magához tért s ekkor elmondta a gyilkoságnak minden egyes részletét. A gyilkosság napján, mondá nekem Strong, Elwoodról hazajövet a feleségem pézú dolgában kezdett velem civakodni. Dühbe gurulva, megfogtam az asszonyt és fojtogatni kezdtem. Mikor láttam, hogy elszállt belőle a lélek, kizipeltem a szérubé s ott kapával ütöttem az arcát. Majd rendbehoztam a ruháját s azzal mentem el a szomszédokhoz, hogy meggyilkolták a feleségemet.

Strong elmondása után — fejezte be a jósnó tanuvallomását — megkönnyebbültem érezte magát s azzal távozott tőlem, hogy elmegy haza.

örökös is jelen volt, visszament Póla.

KÉSZÜLNEK.

Az osztrák pártok politikai küzdelem előtt.

Bécs, március 29. A Reichsrath feloszlátása szombaton fog bekövetkezni. Az addig való elnapo-

lás csak taktikai célból következtetett be. Bienerth miniszterelnök a csehek követelését, hogy közüök hármán foglaljanak helyet a miniszteriumban, teljesíthetetlennek jelentette ki. Az új parlament összeülése az ismert 14. paragraffussal kormányoznak az országát. A választási harez, melyre az összes politikai pártok készülnek, nagyon vesnek igéretkezik.

K... BANKÁROK... ALLAM... KAPKODÁS... JÓZSEF... ERNO... AVENUE... JÓZSEF... ERNO... AVENUE... JÓZSEF... ERNO... AVENUE...

A BEVÁNDORLÓ

KARENIN ANNA. REGÉNY.

Írta: TOLSZTOJ LEÓ. Fordította: R. TRUX HUGÓNÉ. (Hatvanegyedik folytatás.)

Várj, te nem tudod... várjanak, várjanak... — elhallgatott és iparkodott összeszedni emlékező tehetségét. — Igen, — kezdé, — igen, igen. Ime ezt akartam mondani. Ne csodálkozzál. En mindig a régi vagyok, de van bennem egy másik, kitől félek; ő volt az, ki szerette őt, gyűlölni akartalak, és nem tudtam elfelejteni azt, mi az előtt voltam. Most egészen én vagyok, igazán én, nem a másik. Meghalok, tudom, hogy meghalok! Most érzem; itt van, ni, borzasztó súlyával a kezeimen, lábaimon, ujjaimban. Ujjaim! mily izonyatos hosszúak... de mindegyik hamar vége lesz. Csak egy valami nélkülözhetetlen nekem: bocsáss meg, bocsáss meg nekem teljesen. Bűnös vagyok, de Szergiusz dajkája azt mondta nekem: egy szent mártír, mi is a neve? még rosszabb volt nálmánál. Rómába megyek, ott van egy sivatag, ott senkinek sem alkalmatlankodom, csak Szergiuszt és kis lányomat viszem magammal... nem, te nem bocsátsz meg nekem! tudom, ez lehetetlen! Menj el, menj el, te nagyon is tökéletes vagy!

Egyik forró kezével fogva tartotta, a másikkal pedig távozásra intette. Karenin megindulása annyira erőt vett rajta, hogy nem küzdött többé ellene, sőt érezte, hogy e megindulás bizonyos erkölcsi enyhülést szerzett, mely új és eddig ismeretlen boldogságnak tetszett. Nem hitte volna, hogy az a keresztényi törvény, mely életének kalauza volt, azt parancsolja, hogy bocsásson meg és szeresse ellenségeit; és mégis a szeretet és megbocsátás érzete töltötte el lelkét. Az ágy mellett térdén állva, homlokát arra a karra támasztva, melynek forrósága a kontóson át is süttető, mint egy gyermek zokogott. Anne feléje hajlott, átkarolta férje kopasz fejét és szeméit ájtatosan égre emelte: — Ime, most itt van, jól tudtam! Most Isten veled, Isten mind nyújtogatok... no, lám, visszajöttök! Miért nem mennek el? Vegyék le rólam ezt a bundát!

Az orvos gyöngéden visszafektette a párnára és karjait beta karta a paplannal. Anna ellenszűrés nélkül engedett magával tenni mindent, mindig maga elé bámult és szeméi égtek. — Jusson eszedbe, hogy nem kértem tőled mást semmit, mint bocsánatot, semmi más nem kérek tőled; miért nem jön ő? — mondá hirtelen az ajtóra nézve. — Jer, jer! Nyujtsatok kez egy másnak.

Wronszky az ágyhoz ment és látva Anrát, arczát kezeivel elta karta. — Vedd le kezdet, nézz rá, ő szent! — szolt Anna. — Igen, mutasd arczodat, mutasd! — ismétlé igazgatóan. — Alexis Alexan drovics, vedd le kezét az arczáról, látni akarom őt.

Karenin megfogta Wronszky kezét, lassan lehuzta arczáról mely el volt torzítva a szenvedéstől és a megaláztatástól. — Nyujtsd kezdet, bocsáss meg neki. Karenin kezét nyujtá és szakadatlanul könnyezett.

Hála Istennek, hála Istennek, — szolt Anna. — Most min dennek vége. Kissé kinyujtom lábaimat, így ni; milyen jól esik. Mi né csunykák ezek a virágok, nem hasonlítanak az ibolyákhoz, — mon dá a szobafestésre mutatva. — Istenem, Istenem, mikor lesz ennel vége! Doktor, adjon morfint! Doktor, morfint! Oh, Istenem, Iste nem!

Hánykolódott ide-oda az ágyán. Az orvosok szerint e lát megkezdésében a legrosszabbtól lehetett tartani. A nap deliriumban és öntudatlanságban mult el. Ejfel fele a betegnél majdnem megszűnt az érvérés, minden pillanatban várták a végét.

Wronszky hazament: de másnap reggel vissza jött tudakozód ni; Karenin eléje ment az előszobába és mondá: — Maradjon; talár kívánni fogja; — azután ő maga vezette felesége bokodirjába. A délutáni folyamában az igazgatósság, a száguldo gondolatmenet, és a gyors beszéd visszatért, hogy még egyszer öntudatlansággal vég ződjék. Harmadnap épp úgy folyt le, mire az orvosok reményét kezd tek táplálni. Aznap Karenin bement a boudoirba, hol Wronszky tartózkodott, magára csukta az ajtót és szembe ült vele.

Alexis Alexandrovics. — kezdé Wronszky, érezvén, hogy ma garazat fog következni, képtelen vagyok beszélni és gondolkodni. Legyen igralmas velem! Bármily nagy legyen szenvedése, higgye el, hogy az enyém még sokkal borzasztóbb.

Föl akart kelni, de Karenin visszatartotta és szolt: — Kérem, hallgasson meg, ez elodázhatatlan; kénytelen vagyok önnek azor ézelemim jellegét megmagyarázni, melyek vezényelték és vezényelni foguak, hogy minden engem illető tévedéstől megkíméljem. Ön tudja, hogy a válásra elhatároztam magamat és hogy megtettem az első lépéseket annak készítése végett. Nem titkolom ön előtt eleintén haboztam, ama kívánságtól indítattva, hogy megboszuljam magamat. A sírgönyt kezemhez véve, mely hazahitt, e vágyam meg nem szűnt. Többet mondtok, óhajtottam halálát, de... — egy pillanattal hallgatott, gondolkodott afölött, vajjon helyese-e, hogy gondolatait egészen leleplezi, — de, — folytatá, — viszontlátva őt, utógondolat nélkül megbocsátottam neki. A megbocsátás boldogsága világosan megjelölte kötelességemet. Azorem másik felét is kiteszem az arczul csapásnak, utolsó darab ruhámat odaadom annak, ki kifosztott; csak egyet kérek az Istentől, hogy tartsa fenn számomra a megbocsátás örömét!

A könnyek elhomályosították szemét, nyugodt és értelmes te kintete meghatotta Wronszkyt.

Ime, ez a helyzetem. Ön sárba rúthat engem és a világ gyönyájának tehet ki, de én nem hagyom el azért Anrát és nem fogom szemrehányásokkal illetni. Kötelességem világosan és határozottan állni előttem; kell, hogy nála maradjak, maradok is vele. Ha látni kívánni fogja önt, tudatni fogom önrel, de jelenleg, azt hiszem, jobb, ha távozik innen.

Karenin felkelt; zokogás fojtotta el hangját. Wronszky is felkelt, meg volt egészen törve; felléptetett Kareninre, de nem birt félegyenesedni; nem tudta felfogni Karenin ézelemét, annyit azon ban beismert magában, hogy fenséges gondolkodásmód, mely az élel köznapi fogalmaival össze nem egyeztethető.

Ez értekezés után Wronszky kiment házából, megállt azonban a csarnokban és önmagától kérdezte: hol van és mitévő legyen? Megalázva és zavartan megfosztva érezte magát minden eszköztől, hogy gyalázatát lemoshassa és kidobva a kerékvágásból, melyben eddig oly büszkén és könnyedén lépdelt. Az összes szabályok, melyek életmódját vezényelték és melyeket érinthetetleneknek képzelt, ha zúgnak és hamisaknak bizonyultak. A megcsalt férj, azt a szomorú alakot, melyet ő boldogsága lényegtelen és neveltség akadályá

nak tekintett, most Anna oly magasságra emelte, melyet tisztelnie kellett és ahelyett, hogy neveltségnek látszandó, nagyinak és nemes nek bizonyult. Wronszky nem tagadhata el maga előtt, hogy a szerepek megváltoztak; érezte Karenin nagyságát, becsületességét és saját aljasságát; e megcsalt férj nagylelkűnek tetszett előtte fájdalomában, míg ő magát kicsinek és nyomorultnak találta. De az alá rendeltség érzete olyan emberrel szemben, kit igazságtalanul meg vetett, csak egy csekély része volt bánatának. (Folytatása következik.)

NE KÉRDEZZEN... világhírű vértisztító SZT. ISTVÁN LABDACSKO \$1.00 doboz... ROTH SAMUEL

Még a nagy vendéglőkben is... RÓZSA L. VILMOS... SEIDENBERG & Co.

CUNARD MAGYAR AMERIKAI VONAL... HUNFALY HUGÓ

RIZSÁK JÁNOS Közjegyző, pénzzsallító és váltóüzlete 124 Second Street, Passaic, N. J.

RÓTH JÓZSEF BANKHÁZAI... SOHASEM

SZABADALMAK AT... HERZOG ZSIGMOND

LEGOLGSOBB... LEGBIZTOSABB... SCHWABACH és FIA

Kerékpárok... Bérczy István-nál

KIS HIRDETESEK... Minden kihirdetés... Kihirdetéseket előző nap...

JOHN NEMETH... Sürgönyileg küldi két nap alatt... NÉMETH JÁNOS

Gépvarrónók... ELŐS MAGYAR REFORMATUS EGYHAZ NEW YORKBAN... I. AMERIKAI MAGYAR JÓTSKONY

CUNARD MAGYAR AMERIKAI VONAL... HUNFALY HUGÓ

RIZSÁK JÁNOS Közjegyző, pénzzsallító és váltóüzlete 124 Second Street, Passaic, N. J.

RÓTH JÓZSEF BANKHÁZAI... SOHASEM

SZABADALMAK AT... HERZOG ZSIGMOND

LEGOLGSOBB... LEGBIZTOSABB... SCHWABACH és FIA

Kerékpárok... Bérczy István-nál

MEGBIZHATÓ BANKÁROK... NEW YORK ALLAM... PENNSYLVANIA ALLAM

NEW JERSEY ALLAM... A Bevándorlót a következő urak képviselik és fel vannak jogosítva előfizetési és hirdetési díjak felvételére és nyugtáztatására.

FEHER JENŐ... BARTA M. MIHALY... SIMON DEZSŐ

TÓTH PAL... ADLER IGNATZ

ADLER IGNATZ... SZABADSÁG

SZABADSÁG... HOFFMANN JÓZSEF

MONOPOL-KAVÉHAZ... ROTH PETER, Ngr.

MONOPOL-KAVÉHAZ... ROTH PETER, Ngr.

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR

MEGJELEN... VIII. Evfolyam... MAGYAR